

Akif Emre ile Aynı Bilinç Ailesine Mensuptuk

Atasoy Müftüoğlu

1 980'li yıllar, dünya ölçeğinde, İslami hareketliliğin, alışverişin, üretkenliğin, içtenliğin, coşkunun ve çabanın yoğun olduğu yıllardı. İran'da İslam Devriminin başarıya ulaşması, İslami umutları somutlaştırmış, modern-seküler dünyanın yanlış mutlaklarını altüst etmişti. Bu Dönemde, sözünü ettiğim umutları çoğaltmak, daha etkili ve belirleyici hale getirmek, İslamı, İslamın vadettiklerini ve sorunlarını insanlığın gündemine kazandırmak üzere, merhum Dr. Kalım Siddiqui öncülüğünde, Muslim Institute tarafından Londra'da çok geniş katılımlı Uluslararası konferanslar düzenleniyor, seminerler yapılıyor, yayınlar gerçekleştiriliyordu. Merhum Akif Emre'yi Londradaki bu etkinlikler sırasında tanıdım. Muhtelemem sürdürdüğü kimi çalışmalar sebebiyle o dönemde Londra'da bulunuyordu. İlk tanıştığımızda, bu konferanslar sebebiyle bir araya gelen farklı milliyetlerden, farklı mezheplerden, farklı renklerden aydınların, bilgilerin, entelektüellerin oluşturdukları bu heyecan verici kompozisyonu, kendi ülkelerine de yansıtarak sürdürmelerinin, toplumsallaşturmalarının, kamuoyu gündemine taşımalarının önemi üzerinde durduk. Sözünü ettiğim dönemde Türkiye'de büyük ölçüde faşizm etkiliydi. Türkiye de İslami genel kamuoyu İslam Devrimine karşı çok mesafeli duruyordu. Londradaki sohbetlerimizde daha çok ve öncelikle, bütün insanlığa karşı taşıdığımız İslami yükümlülükler sebebiyle, üst düzeyde bir bilinç, üst düzeyde kapsayıcı bir kavrayış, üst düzeyde farklılıkları sorun haline getirmeyen bir sorumluluk ve diğerkamalık ahlakı, üst düzeyde bir dikkate sahip olmamız gerektiği üzerinde konuştuk, görüş alışverişinde, bilinç alışverişinde bulunduk.

Akif Emre ile ilgili olarak söylemem gereken en önemli husus, Akif Emre ile aynı bilinç ailesine mensup oluşumuzdur. Tanıştığımız günden vefatlarına kadar, hep aynı bilinç iklimini/dünyasını/kaygılarını yaşadık, teneffüs ettik ve yansıtmaya çalıştık. Akif Emre'nin en mütemaiz yönü, tamamlanmış bir kişiliğe, karaktere ve kimliğe sahip olmasıydı. Bir ki-

şiliğin, karakterin ve kimliğin tamamlanmış olması, her zaman çok ama çok önemli bir mazhariyettir. Kişiliğin, karakterin ve kimliğin tamamlanmış olması kişiyi bütün iktidarlar karşısında özgür ve bağımsız kılar. Akif Emre bu özgürlüğü ve bağımsızlığı, karşı karşıya geldiği büyük riskler pahasına ödünsüz bir biçimde sürdürdü. Günümüzde çokça karşılaştığımız üzere tamamlanmamış, yarım kalmış kişilikler varoluşlarını iktidarlara eklemlemek suretiyle sürdürüyor. Tamamlanmış kimlik ve karakterler, Akif Emre örneğinde gördüğümüz gibi, hiçbir biçimde konjonktürel tercihler yapmazlar. Akif Emre hiçbir zaman koşulları bir maske olarak kullanma ihtiyacı duymadı, romantik yanılsamalara ödün vermedi. Kendine özgü bir tarz, özgün bir çizgi ve tavrı izledi. Devlet ve iktidar alanlarının dışında yer alarak, her şartta eleştirel/analitik bir duyarlılığın ifadesi oldu. Kendilik ümmet ve evrensellik bilincini en güzel şekilde temsil etti. Akif Emre, Entelektüel durgunluğun, bulanıklığın, edülgenliğin hakim olduğu bir dönemde, paradigmatik bir fosilleşmenin yaşandığı bir dönemde, kendi zamanına en güzel şekilde hitap etmeye çalıştı, kendi zamanının ihtiyaç duyduğu dili ve bilgiyi bütüncül bir bakış açısı içerisinde kamuoyuna yansıttı. Bendeniz, Akif Emre'yi her zaman eleştirel bir düşünür ve kamu entelektüeli olarak yakından, ilgiyle takip ettim. Büyük bir bilinç ve ufuk daralması yaşadığımız içerisinde bulunduğumuz günlerde, Akif Emre'nin düşünsel tutarlılığını ve entelektüel yürekliliğini büyük bir takdir duygusu içerisinde hep hatırlıyorum. Akif Emre, yaşadığı dönemin sorumlu, onurlu, vakur, eleştirel, üretken bir tanığıydı. Çok derin, çok anlamlı, çok ufuklu, çok boyutlu bir miras ve iz bıraktı Akif Emre, aziz İslam ümmetinin bütün renklerine, sorunlarına, umutlarına, bilincini ve kalbini sonuna kadar açtı Akif Emre kendi sınırlarının farkında ve bilincinde olarak yaşadı. Bu bilinç sebebiyledir ki, kendi kendisinin efendisi oldu bu sebepledir ki, kendi eylemlerini/etkinliklerini ahlaki öznesiydi.

Kendisinin her zaman takdirle/özlemle anıyorum, rahmetle anıyorum.

